توفان زرد در نصف‌جهان

روز گذشته سپاهان با یک نمایش ویرانگر و بی‌نقص، ملوان را با ۴ گل در هم کوبید تا مقتدرانه بر صدر لیگ برتر تکیه بزند. زردپوشان که از شکست پرسپولیس نهایت بهره را بردند، با این توفان هجومی نشان دادند که برای فتح جام، هیچ رقیبی را در مسیرشان سالم نمی‌گذارند.

کادوی پرسپولیس پس فرستاده شد

در روزی که شکست پرسپولیس بهترین فرصت را برای صعود فولاد خوزستان در جدول فراهم کرده بود، اهوازی‌ها در نبرد با چادرملو به تساوی یک-یک رضایت دادند. این توقف بدموقع باعث شد تا فولاد شانس طلایی عبور از سرخ‌پوشان را از دست بدهد و پرسپولیس موقتا نفس راحتی بکشد.

شب تار تارتار

نمایش بی‌برنامه و پراشتباه پرسپولیس برابر نماینده شیراز و باخت مقابل این تیم کافی بود تا آتش خشم هواداران و مدیران باشگاه شعله‌ور شود

غروب روز گذشته ورزشگاه شهر قدس، پایانی بر حضور موقت پرسپولیس در صدر جدول لیگ برتر بود. شاگردان مهدی تارتار که برای تثبیت جایگاه خود به ۳ امتیاز این مسابقه خانگی نیاز مبرم داشتند، در گردابی از اشتباهات تاکتیکی غرق شدند و با نتیجه ۲ بر یک، تسلیم انگیزه بالای فجر سپاسی شدند. این سومین شکست فصل، تاوانی بسیار سنگین‌تر از واگذاری صدر به رقیب اصلی‌شان سپاهان داشت؛ تاوانی از جنس خشم سکوها و جریمه‌های سنگین. بازی با برتری نسبی سرخ‌پوشان آغاز شد، اما این کاکوهای شیرازی بودند که برخلاف جریان مسابقه، زهر خود را ریختند. احسان پهلوان با یک حرکت انفرادی تماشایی، مدافعان میزبان را محو کرد و دروازه پیام نیازمند را فروریخت. در حالی که انتظار می‌رفت پرسپولیس در نیمه دوم با طرحی نو به میدان بازگردد، آشفتگی خط دفاعی ادامه یافت. ضدحملات سریع شاگردان مهدی رجب‌زاده بلای جان تارتار شد و ابوالفضل موردی در دقیقه ۵۸، تیر خلاص را بر پیکر تیم وارد کرد.

نکته کنایه‌آمیز داستان اینجا بود که تنها گل پرسپولیس نه روی هنر مهاجمان تیم، بلکه با دفع ناقص مسعود ریگی و گل به‌خودی حریف به ثمر رسید. وقتی ایگور سرگیف در دقیقه ۷۵ موقعیت مسلم تک‌به‌تک را به آسمان کوبید، کاسه صبر هواداران کاملا لبریز شد. سکوهای ملتهب شهر قدس که از نمایش بی‌برنامه تیم کلافه بودند، یک‌صدا علیه تارتار شعار دادند تا سرمربی سرخ‌پوشان یکی از سخت‌ترین شب‌هایش را تجربه کند.

پس‌لرزه‌های این شکست تحقیرآمیز خیلی زود به اتاق مدیریت رسید. باشگاه پرسپولیس در واکنشی بسیار قاطع، اعضای کادر فنی را با کسر ۱۵ درصد و بازیکنان تیم را با کسر ۱۰ درصد از قراردادشان جریمه کرد تا نشان دهد هیچ عذری برای این نمایش ضعیف پذیرفته نیست. پرسپولیس با این باخت نه‌تنها تاج‌وتخت را دو دستی تقدیم سپاهان کرد، بلکه حالا سایه فولاد را هم بیخ گوشش احساس می‌کند. تارتار اگر می‌خواهد از این بحران خودساخته و خطرناک جان سالم به در ببرد، باید در تعطیلات فیفادی فکری به حال این تیم بی‌زهرش بکند وگرنه فریادهای تند و اعتراضی سکوها، به این زودی‌ها خاموش نخواهد شد.

شب نقره‌ای

نایب‌قهرمانی جهان برای وزنه‌بردار ایران؛ نصیری روی سکوی دوم ایستاد

در آوردگاه جهانی نینگبو، جایی که پولاد سرد تسلیم اراده‌ها می‌شود، علیرضا نصیری شب باشکوهی را برای وزنه‌برداری ایران رقم زد. در رقابت‌های دسته ۱۱۰کیلوگرم قهرمانی جهان، نماینده جوان و جسور کشورمان در برابر غول‌های این رشته به روی تخته رفت و با نمایشی دراماتیک، ۲مدال نقره ارزشمند را به گردن آویخت. داستان نصیری در حرکت یک‌ضرب با کمی دلهره آغاز شد؛ افتادن وزنه ۱۸۰کیلوگرمی در حرکت اول می‌توانست تمرکز هر ورزشکاری را به هم بریزد، اما او خیلی زود به جریان بازی برگشت. مهار پیاپی وزنه‌های ۱۸۱ و ۱۸۵کیلوگرمی، او را در جایگاه ششم قرار داد تا خیز اصلی‌اش را برای نبردی تمام‌عیار در حرکت دوضرب بردارد.

اوج هیجان این رقابت، روی تخته دوضرب شکل گرفت. نصیری ابتدا با مهار مقتدرانه ۲۲۶کیلوگرم کارش را شروع کرد و در حرکت دوم، با کشیدن وزنه سنگین ۲۳۳کیلوگرمی به روی سینه و مهار بی‌نقص آن، سالن را به وجد آورد و مدال نقره‌اش را قطعی کرد. او که عطش طلا داشت، برای عبور از اکبر ژورائف، قهرمان افسانه‌ای المپیک، به وزنه ۲۳۵کیلوگرمی یورش برد اما در مهار آن ناکام ماند. در پایان این ماراتن نفسگیر، ژورائف ازبکستانی با ثبت رکورد مجموع ۴۳۲کیلوگرم تاجگذاری کرد. اما علیرضا نصیری با مجموع ۴۱۸کیلوگرم، با عبور از رقیب ترکمنستانی، ۲مدال نقره درخشان دوضرب و مجموع را به چنگ آورد؛ نمایشی که فراتر از ۲مدال، راوی ظهور ستاره‌ای جسور در آسمان وزنه‌برداری ایران بود.

خداحافظی رونالدو؛ سکوت مسی و قدرنشناسی پرتغال

از این پس، پرتغال فقط یک میوه است؛ آن هم با قاف!

۲۳۴

رونالدو در پایان دوران ملی خود، با ۲۳۴بازی و ۱۴۶گل، رکورددار بیشترین بازی و گل در تاریخ فوتبال ملی مردان است. او نخستین بازیکنی است که در ۶دوره جام جهانی گل زده و با پرتغال به ۳عنوان قهرمانی مهم ملی دست یافته است.

کریستیانو رونالدو، کاپیتان و رکورددار تاریخ تیم ملی پرتغال و برترین گلزن ملی و باشگاهی تاریخ فوتبال، روز پنجشنبه ۵ نوامبر ۲۰۲۶ اعلام کرد که به دوران حضورش در فوتبال ملی پایان می‌دهد. به این ترتیب، یکی از طولانی‌ترین و پرافتخارترین دوران‌های ملی در تاریخ فوتبال، پس از ۲۳سال به پایان رسید؛ دورانی که از آگوست ۲۰۰۳ آغاز شده بود و با ۲۳۴بازی و ۱۴۶گل، رکوردهایی بی‌رقیب برایش به جا گذاشت. رونالدو در پیام خداحافظی خود نوشت که زمان تحویل پیراهن شماره ۷ به نسل بعدی فرا رسیده است. او تأکید کرد که پوشیدن پیراهن پرتغال در این ۲۳سال، همواره افتخار و مسئولیتی بزرگ برایش بوده و بزرگ‌ترین پیروزی زندگی‌اش، نمایندگی کشورش بوده است. اما برخلاف تصور، آنچه پس از این اعلام توجه رسانه‌ها را جلب کرد، فقط رکوردها و افتخارات رونالدو نبود بلکه واکنش‌هایی بود که به خداحافظی او نشان داده شد و البته واکنش‌هایی که هنوز خبری از آنها نیست.

مسی! این بار نوبت تو بود

در میان واکنش‌های منتشرشده، نبود پیام علنی از سوی لیونل مسی بیش از همه مورد توجه قرار گرفت. دوئل طولانی این دو ستاره در فوتبال جهان، بارها از زمین مسابقه فراتر رفته و به مقایسه رفتار و احترام متقابل آنها نیز کشیده شده است. رونالدو پیش‌تر در چند موقعیت مهم، احترام خود را به رقیب دیرینه‌اش نشان داده بود. پس از درگذشت خورخه مسی، پدر لیونل، در آگوست ۲۰۲۶، رونالدو زیر پست این بازیکن آرژانتینی در اینستاگرام نوشت: «در این لحظات دشوار، آغوشی گرم برای تو و عزیزانت، لئو. قوی باش.» این پیام تا چند روز بعد بیش از ۶میلیون لایک گرفت و به یکی از پربازدیدترین و محبوب‌ترین کامنت‌های اینستاگرام تبدیل شد. رونالدو همچنین پس از بازی خداحافظی مسی با تیم ملی آرژانتین در ۱۷اکتبر، زیر یکی از پست‌های او نوشت: «لئو، سال‌های زیادی را برای کشورت بازی کردی و داستانی ساختی که برای همیشه باقی خواهد ماند. برای تمام دستاوردهایت با آرژانتین به تو احترام می‌گذارم. در آغوشت می‌گیرم.» این پیام نیز بیش از ۶میلیون لایک دریافت کرد. اما حالا که نوبت خداحافظی رونالدو رسیده، خبری از پیام مشابه مسی نیست. تا زمان تهیه این گزارش (۲۴ساعت پس از اعلام خبر خداحافظی)، هیچ پیام عمومی و قابل تأییدی از سوی ستاره آرژانتینی در واکنش به بازنشستگی ملی رونالدو منتشر نشده است. اگر هم تا این لحظه واکنشی منتشر شده باشد، دیگر دیر است.

نکته جالب اینکه در فضای مجازی، تصویرهایی از کامنت‌های منتسب به مسی برای رونالدو منتشر شد؛ از جمله پیامی با مضمون «همه احترام من برای تو» و حتی کامنت کوتاه «اسطوره». اما رسانه راستی آزمایی پرتغالی Polígrafo اعلام کرد این تصاویر دستکاری شده‌اند. در واقع، یکی از پیام‌های منتشرشده، همان پیام واقعی رونالدو برای خداحافظی مسی بوده که نام نویسنده و زمینه انتشارش را تغییر داده‌اند. بنابراین، نباید این تصاویر را به‌عنوان واکنش مسی به خداحافظی رونالدو منتشر کرد.

آرژانتین به پا خاست اما...

مقایسه واکنش‌ها به خداحافظی این دو بازیکن، تفاوت قابل توجهی را نشان می‌دهد. زمانی که مسی در ۳۱ آگوست ۲۰۲۶ بازنشستگی خود از تیم ملی آرژانتین را اعلام کرد، هم‌تیمی‌های فعلی و سابقش، فدراسیون فوتبال آرژانتین، چهره‌های ورزشی و حتی رئیس‌جمهور این کشور به بدرقه او آمدند. رودریگو دپائول در پیامی طولانی از عشق مسی به آرژانتین، رهبری و شخصیت انسانی او نوشت و او را بزرگ‌ترین بازیکن تاریخ خواند. آنخل دی‌ماریا از اینکه در دوران مناسبی به دنیا آمده و فرصت بازی کنار مسی را داشته، ابراز خوشحالی کرد. لائوتارو مارتینس، انزو فرناندس، لئاندرو پاردس، کریستین رومرو، لیساندرو مارتینس، نیکولاس تاگلیافیکو و امیلیانو مارتینس و همه و همه پیام‌های احساسی منتشر کردند. فدراسیون فوتبال آرژانتین هم از مسی به‌عنوان اسطوره‌ای ملی و جهانی یاد کرد و جیانی اینفانتینو، رئیس فیفا، از او به‌خاطر الهام‌بخشیدن به میلیون‌ها نفر تشکر کرد. خاویر میلی، رئیس‌جمهور آرژانتین نیز در پیامی کوتاه از او قدردانی کرد. در واقع، خداحافظی مسی به یک بدرقه ملی و بین‌المللی تبدیل شد؛ اتفاقی که در مورد رونالدو نیز انتظار می‌رفت، اما دست‌کم در ساعات نخست، شکل و گستردگی متفاوتی داشت.

پرتغالی‌ها؛ پیام‌هایی برای رفع تکلیف

در میان هم‌تیمی‌های پرتغالی رونالدو، برونو فرناندز و دیگو دالوت از نخستین بازیکنانی بودند که به پیام خداحافظی او واکنش نشان دادند. برونو فرناندز نوشت که بازی در کنار اسطوره دوران کودکی‌اش افتخار بزرگی بوده و از او برای الهام‌بخشی تشکر کرد. دالوت نیز از رونالدو به‌خاطر رؤیاپردازی، باور و پیروزی‌هایی که برای پرتغال به ارمغان آورد، قدردانی کرد. البته اکثرا به برونو واکنشی خشم‌آمیز و انتقادی داشتند؛ چون او را یکی از مقصران شورش علیه اسطوره در تیم ملی می‌دانستند. په‌په، هم‌تیمی قدیمی رونالدو در تیم ملی و رئال مادرید، نوشت: «این فقط فوتبال نبود. بابت همه‌چیز ممنونم، کریس.» نانی و رافائل لیائو نیز پیام‌هایی در ستایش دوران حرفه‌ای او منتشر کردند. جسیکا سیلوا، بازیکن تیم ملی زنان پرتغال هم در پیامی احساسی از رونالدو به‌خاطر الهام‌بخشی و حمایتش تشکر کرد. با این حال، در مقایسه با موج گسترده واکنش‌های آرژانتینی‌ها به خداحافظی مسی، تعداد پیام‌های شخصی بازیکنان پرتغال در ساعات اولیه محدودتر به‌نظر می‌رسید. البته این به‌معنای بی‌تفاوتی کامل پرتغالی‌ها نبود؛ فدراسیون فوتبال این کشور در بیانیه‌ای مفصل از تعهد، گل‌ها و رهبری رونالدو تقدیر کرد و نوشت که او جایگاه پرتغال را در فوتبال جهان ارتقا داده و الهام‌بخش نسل‌های جوان بوده است. لوئیس مونته‌نگرو، نخست‌وزیر پرتغال هم با انتشار پیامی از او تشکر کرد و گفت آنچه رونالدو در زمین برای کشورش انجام داده، تا ابد در یادها خواهد ماند. ژرژ ژسوس منفور، سرمربی پرتغال هم گفت که از رونالدو خواسته بود به بازی ملی ادامه دهد، اما به تصمیم او احترام می‌گذارد. همان کسی که با حمایت رونالدو سرمربی النصر و با او قهرمان لیگ عربستان شد، با او طرح دوستی ریخت و از رونالدو استفاده کرد تا به تیم ملی پرتغال برود و از پشت به او خنجر بزند و از تیم ملی بیرونش کند. با وجود این واکنش‌های رسمی و پیام‌های تعدادی از بازیکنان، می‌توان پرسید آیا پرتغال به اندازه‌ای که باید، قدر یکی از بزرگ‌ترین سرمایه‌های ورزشی تاریخش را دانسته است؟ رونالدو سال‌ها بار اصلی انتظارات یک کشور را به دوش کشید و فوتبال پرتغال را به سطحی از شهرت جهانی رساند که پیش از او تجربه نکرده بود. حالا که این جواهر از ویترین تیم ملی کنار رفته، شاید تازه زمان سنجش میزان قدردانی از او فرا رسیده باشد.

رونالدو از تیم ملی پرتغال رفت؛ اما بعید است پرتغال به این زودی‌ها بازیکنی پیدا کند که بتواند چنین سهمی در تاریخ فوتبال این کشور داشته باشد. از این پس، شاید پرتغال برای بسیاری از فوتبال‌دوستان، بدون شماره ۷ افسانه‌ای‌اش، کمی کمتر از گذشته جذاب باشد؛ کشوری که تا دیروز با رونالدو شناخته می‌شد و حالا باید به فکر ساختن هویتی تازه برای دوران پس از او باشد. از این پس، پرتغال فقط یک میوه است؛ آن هم با قاف!

دنیای فوتبال و ورزش؛ بدرقه یک اسطوره

واکنش‌ها به خداحافظی رونالدو به پرتغال محدود نماند. نیمار، ستاره برزیلی، با نوشتن یک کلمه «اسطوره» به پست او واکنش نشان داد. وینیسیوس جونیور نیز نوشت: «برای همیشه شماره یک.» ریو فردیناند، هم‌تیمی سابق رونالدو در منچستریونایتد، پیام خود را با عبارت «رفیق من» آغاز کرد و این دوران را به یک فیلم تشبیه کرد. تیبو کورتوا، دروازه‌بان رئال مادرید، به او ادای احترام کرد. کارلوس آلکاراس، تنیسور مطرح اسپانیایی و از هواداران رئال مادرید، با واکنش به پست رونالدو، حمایت خود را نشان داد. ایتالو فریرا، موج‌سوار برزیلی و قهرمان المپیک، در پیامی نوشت: «تو از همه خفن‌تری!» پیرس مورگان، مجری و روزنامه‌نگار بریتانیایی که مصاحبه جنجالی سال ۲۰۲۲ با رونالدو را انجام داده بود، از دیگر چهره‌هایی بود که به خداحافظی او واکنش نشان داد. فیفا، منچستریونایتد، یوونتوس، اسپورتینگ لیسبون و النصر نیز با انتشار پیام‌هایی از دوران ملی او تقدیر کردند. جالب اینکه رئال مادرید هم در ۲۴ساعت ابتدایی بیانیه رسمی نداد. این در حالی است که باشگاه مادریدی برای درگذشت خسوس د میگل، بازیکن آلمریا در دسته دوم و اضافه شدن نادال به هیأت‌مدیره بیانیه داده، اما نسبت به خداحافظی رونالدو منفعلانه عمل کرده است.

محبوبیت رونالدو در شبکه‌های اجتماعی، بار دیگر در زمان خداحافظی او به نمایش درآمد. پست خداحافظی مسی از تیم ملی آرژانتین، پس از حدود ۳ماه، حدود ۱۹میلیون لایک و ۱.۱میلیون کامنت دریافت کرده بود. در مقابل، پست خداحافظی رونالدو تنها پس از ۵ساعت به حدود ۲۰میلیون لایک، ۲میلیون کامنت و ۳.۹میلیون بازنشر رسید. این ارقام، با توجه به تفاوت زمان انتشار و مدت جمع‌آوری تعاملات، مقایسه‌ای همزمان و کاملا هم‌شرایط نیستند؛ اما سرعت واکنش به پست رونالدو، بار دیگر نشان داد که این بازیکن در شبکه‌های اجتماعی در سطحی متفاوت از بسیاری از ستاره‌های ورزشی قرار دارد. گزارش‌های رسانه‌ای نیز از عبور پست او از ۲۲میلیون لایک در حدود ۷ساعت خبر دادند.

یک رکوردشکنی دیگر

چاپخانه ۳۶۰ درجه
همشهری
سرعت • دقت • کیفیت
از ایده تا چاپ، کنار شما هستیم
رول ■ افست ■ دیجیتال ■ بنر ■ پارچه ■ سایر خدمات

برای ثبت سفارش تماس بگیرید
۴۸۰۷۵۰۰۰
تهران، کیلومتر ۱۴ جاده مخصوص کرج